

Fără acelașa eșe totu a opta și — dar prenumeratiunile se primește în totă țările.

Pretul pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte țari: pe anu
7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Totu-sădăcute și bani de prenumeratiune
sunt de a trămite la Redacție:
Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

Interpelatiunea „Gurei Satului”
către on. publicu cetitoriu romanu.

Apropiando-se semestrulu alu doile, mi-permitu să interpelediu pe onor. publicu cetitoriu romanu:

1. Are cunoștinția despre aceea, că abonamintele facute în prim'a ianuarie voru espiră cu finea aces-tei luni? și déca are

2. scie óre, că semestrulu alu doi-le se va incepe cu lun'a viitorie? și déca scie

3. este óre informatu, că en nu traiescu numai cu aeru, ci si din bani de prenumeratiune?

Asiu dorî să capetu cătu mai cu-rendu respunsu la intrebările aceste.

Speru că voi fi multumit u respunsulu dvostre. Gur'a Satului.

O cruce din Lugosiu.

Unu jurnalu ungurescu scrie, că comunitatea bisericăsca unita din Lugosiu si-a vapsit u de nou crucea vechia de langa cas'a comitatensa, și a nume crucea cu rosiu, gratiile din giuru cu verde și verfulu cu albu.

Adeca de totu constitutiunalu: rosiu albu și verde.

Abié s'a uscatu vapsel'a, și intr'o frumosă deminétia se poate ceta pe cruce inscriptiunea urmatória:

— Eljen Deák Ferenc!

Se dă cu socotela, că autoriu acesei inscriptiuni e domnulu Ol-teanu.

AMORULU DE ADI.

— Tudorito, spune-mi mie
Ce vrei tu in astu minutu?
Vrei să-ti facu o poesia
Cum unu altulu n'a facutu?
Tu atât'a de frumosă,
Chiaru unu angeru pe pamentu;
Tu atât'u de amorosă, —
Nu-e pecatu să nu te cantu?
— Voiu mai bine o mantela
De velura seu dantela.

— Tudorito, nu vrei óre,
Prin penelulu meu abilu,
Să te facu nemuritoria,
Cum faci si Rafailu
Pe Madon'a 'mbratisata
Cu copilulu seu iubitu?
Spune-mi vrei, sublima fata,
Să m'apucu de zugravitu?
— Să-ti spuiu dreptu, asivrémaibine
Unu césornicu cu rubine!

— Vrei, candu lun'a gânditoria
Trece'n caru-i auritu
Si imparte ridetória
Vise celui fericitu,
Să siedem u pe o colina
Sub unu arbore stufozu,
Si candu frundiele suspina
Să suspinamuu amorosu?
— Mie mi-aru placé mai bine
O perechia de botine.

— Vrei, candu foculu risipesce
Imprejurii mii de schintei
Si afara geruesce,
Tu se cauti in ochi mei?
Să vorbim de fericire?
De alu nostru tainicu doru?
Să sorbim dintr'o privire
Cup'a santului amoru?
— Amu mai mare multumire
Ca să-mi dai vr'o dóue lire.

— Voesci tu, a mea iubita,
Să-ti facu léganu de porfiru,
Cu bordura aurita
Si cu eiucurii de firu?
Zefirii cu a-loru suflare
Să te legene usioru?
Paserele prin cantare
Să te adorma binisioru?
— Mie mi-aru placé mai bine
Capriora cu masline.

— Vrei să-ti facu dóue palate
De smaraldu si de opalu,
Poduri d'auru suspendate
Peste riuri de cristal?
Său ca'n timpuri fericite
Vrei minuni se-ti facu si eu?
Dóue aripi aurite
Ca să sbori la Dumnedieu?
— Dragulu meu, asă vré mai bine
O cutia cu smochine.

O EPISTOLA DESCHISA

către Iosifu Hodosiu

(traducere liberă după „Századunk.”)

Pentru ce ai venit să-mi turburi cercululu meu? Io excapitanulu supremu alu mamaligarilor pentru ce se nu potu fi alesulu deputatu alu capitulului supremu din Na Se Udu? Nu scieai că io, Zsiga, și elu, Buha Tielu, suntemu frati de cruce în totă — inca și în stergerea numelui de la totu ce ar fi în interesulu Transilvaniei. Si apoi nu vedeați frate, cătu de dulce me leganám în cugetulu: pecuniae bonus odor...? Apoi crede-me, că vulpea de la Na Se Udu, nobilulu meu sociu, n'a potutu astă pe nime mai gata decâtă pe mine de ai primi chiar și batjocură candu și platita eu 5 fl. m. c. pe dî.

Aci e vorba de interesulu meu personalu; și din simtiulu de detorintia către mine insu-mi, a trebuitu să primeșcu activitate de 5 fl. pe dî, chiar de cătu și toti romani și totă némurile mele magiare s'ar sculă în contra mea!

Recunoscu și vedu că alegerea mea e ună din cele mai monstruoase, dar io nu poteam a nu me face să io monstruosu fară a nu-mi periclită reputatiunea care n'am avut' nici odata. Am curagiulu de a purta monstruositatea alegerei mele, dar nu potu avea moștenie de a nu o primi, pentru că mare e lipsa de a vindecă ranele secularis ale detorielor mele.

Mi se pare că nici tu nici conferint'a din Mercuria nu lucrati inteleptiesce; numai io sum pétr'a neinteleptjunei, pe latinesce, numai io sunt: petra scandali. Erta-mi sinceritatea; tu scis că-mi place a face citatiuni din latinia, cari se potrivesc pe mine.

Dar nu-ți voi explica mai departe acăstă citatiune; ea vorbesce chiaru; ti-voi spune numai per summos apices că io pe bas'a acesteia sum și voi fi activu, mai alesu și mai pre susu de totu candu și vorba de bani, măcar de asiu scis că nu mai este altul afară de mine care să-si calce convingerile pentru parale.

Potă că me voi înșelă; pucinu mi pasa candu potu amagi pe altii; io atunci rapitu de dulcet'a înșelatiunei, voi inabusu rimorsulu conștiinței mele, și voi strigă: totă amu facutu pentru bani, și nimica fară bani!

O scire trista.

S'a latită o scire trista. În noptile trecute în Bud'a-Pest'a a suflatu unu ventu atât de mare, în cătu a suflatu subvențiunea diariului concordialu „Subvențiunea.”

In urmarea acesteia „Subvențiunea” cu începutul lunii venitiorie va incetă, căci — fără subvențiune — cu cei 13 prenumeranți nu se poate susține.

Scire durerosa e acăstă pentru toti neguitorii și pentru toate pilaritiele, cari vendu branza, căci voru trebusu să se ingrijeșca de unu altu depositu de harti pentru împachetare.

Acestă e terenul loialu, fia în statu absolutisticu, fia în statu constitutiunalu, și mai alesu aici la noi în Ungaria, unde io potu fi deputatu fară mandat, dar cu 5 fl. m. c. pe dî.

Tu scis că nu me conduce nici nimbu nici ambițiune nobila, ci amu atâta curagiu și nemodestia de cu mâni cu picioare ocupu acestu terenu, pentru că finantiele me silescu la acăstă, și pentru că numai asié credu că voi potă departă de la mine sagetile morale ale „Gurei satului.”

De mîi de ori ti-crești pardonu, că ti-am scrisu magiarcse și în diurnalul magiaru. N'am potutu face altminteră; tu scis că nu scriu pentru romani, ci voiescu eu totu pretiulu și în totă ocasiunea a me recomandă gratie magiarilor, și pentru aceea m'am si ingrigitu că acăstă epistolă să se publice în totă diurnalele magiare *). Am si io unu diurnal, dar scis tu că abie ieșe la dôue, trei, și patru septemani odată, și nici atunci nu-lu cîtesce nime; er acum chiar trage de mîrte, că decandu nici la repetițile provocări ale „Federatiunei” nu vreau să spunu că o retiparescu din cuventu în cuventu, de atunci nu mi se mai trimete acăstă fóia, și asié io n'am ce publică. Dar o să-mi indreptu gresiel'a; o să me apucu să tiparescu diurnalul meu magiarcse; atunci voi ajunge dôue: una, că nu voru astă asié curendu și usioru de către traducere său reproductiune; și altă, că-mi voi asură inca pe vre-o cătu-va timpu subvențiunea și gratia magiarcă — și astă e lucrul principalu.

In urma să te spunu si unu lucru aproape de inteleptiune. Tacerea e identica cu pasivitatea, și imperatul va intelege însemnetatea acestei tâceri, și va usiură suferintele poporului, și bucuria va fi universală. Io înse totusi voi fi activu, ca să arăt la romani virtutile ratecîrilor mele, era pe magari să-i ameșescu — ha csak lehet.

Dumnedieul magiarilor se-mi ajute!

Datu în Pest'a, 8. Iuniu 1869.

stimatoriu amicu
Zsiga.

Ce e usioru?

E usioru să capeti unu postu, de către esti deacăstă, — înse e greu să poti fi deputatu alesu de doi insi, astă n'o potă face totu omulu, ci numai Papp Zsiga.

Inca nu!

Unii șmeni proiectă desfintarea casei magariilor.

Rogu-ve n'o desfintati inca!

Acceptati numai pana ce dlu Vladu va fi capitanu supremu, — să poată siede și dsa pe acele bance frumos!

*) Cu stima colegiala rogu pe redactorii foilor magiare a reproduce acăstă epistolă.

TRÉNCÁ si FLÉNCA.

T. Ce nou scii, sora Fléncă?
F. D'apoi in comitatulu nostru s'a alesu doftoru de vite.

T. Cine?

F. Scfi tu, cel'a cu pén'a intr'o urechia.

T. Si cum a potutu s'ajunga domnu asié mare?

F. Pré usioru. S'a sculatu dlu vice-spanu si l'a recomandat', dicandu, că respectivulu si la dinsulu e doftoru — de casa.

Cantecu de la Neseudu.

Frundie verde lemnuscatu,
Ce mai lucru minunatu!
Colo 'n susu la Bud'a-Pesce
Unde ne frigu ca pe unu pesce,
Zsiga bácsi-e deputatu,
Deputatu verificatu.

Camer'a jóra pe cruce,
Cumca in reu nu ne-a duce,
Ne promite ceriu pamantu,
Si ne dă vorbe din ventu.
Inse ceste-su de uitatu,
Câ-ci Papp Zsiga-e deputatu!

Ministeriulu liberalu,
Celu mai constitutiunalu,
Tace si ride in sine
Câ tóte se'ntorcu spre bine,
Ce-e mai greu, s'a intemplatu
Papp Zsiga-e verificatu.

Capitaluri periculóse.

— Ai dta capitaluri? — intrebă la distribu-tiunea portiei presiedintele.

— Da.

— Si ce felu de capitaluri?

— Capitaluri de acele, pentru cari platescui interese.

— Was sagt er?

— Der Kerl ist schwarz wie Teufel!

Respusu nimeritu.

Unu generalu betranu curteniá la o feta nu pré avuta. Mam'a fetei primi cu multa bucuria afectiunea generalului, inse domnisiór'a era de alta parere, si fiindu intrebata de mam'a-sa, respuse:

— Déca chiar trebuie să me marit, mai bine marita-me dupa cei doi cadeti teneri, decât dupa generalulu betranu!

TANDA si MANDA.

T. Óre pentru ce a vorbitu Papp Zsiga in se-peteman'a trecuta cu atât'a focu in contra lui Babesiu?

M. Nu te miră de ast'a, frate!

T. Cum asié?

M. Asié, că Papp Zsiga nu pote vorbi ca alti ómeni singuratici.

T. Petru ce?

M. Pentru că din elu vorbescu — doi ómeni.

T. Ce mai scfi, frate Mando?

M. Sê-ti spunu o poveste!

T. Dóra ai vediutu pe diregatorii nostri din Ardealu imbracati in atila?

M. Cu ast'a m'am dedatu io, dar eram sê-ti spunu alta poveste.

T. Ce?

M. Am unu prietenu de-lu chiama Ioane Ar-deleanu. Acuma bietulu omu de candu Ardealulu nu mai este, nu cutéza sê se scrie Ardeleanu, ca nu cum-va sê faca vr'o crima, ci si-a schimbatu numele asié: Ioane Dincolo-de-délulu-mare.

T. Frumosu nume!

T. Ce gandesci tu, óre are ministrulu dreptu sê esplice legea?

M. Are, inse nu totu-de-una.

T. Candu are?

M. La alegerile deputatilor, candu vede, că ungrui sunt in minoritate.

T. Tu asié vorbesci, par că ai fostu de fatia la alegerea din Timisiór'a.

Care au sciutu mai multu.

La unu esamenu óre-unde-va, catechetulu puse urmatóri'a intrebare la unulu dintre discipulii mai slabii: „ce scfi despre Ion'a.“

Ion'a, Ion'a, Ion'a — gangaviá discipululu confusu — „caletorindu pe mare, a inghitit uchitulu.“

„Nu-e bine“, — dîse catechetulu — ci: „cale-to-rindu Ion'a pe mare chitulu fu inghitit de din-sulu.“

„Me rogu! — dîse dirigintele — nu e expresu chiar, ci e mai bine: „candu Ion'a a caletorit upe mare a inghitit uchitulu.“

Post'a Gurei Satului.

S. C. Inca sê-ti si platescui pentru lucrările tramise? Crede-me, că inca eu asiu merită plata, că le-am cotit. Si inca plata buna!

STUDIE DIETALE.

In oficiu.

— Fórfec'a s'a implantatu in scandura! Astădi de buna séma ne voru interpelá in dieta!

Diminéti'a.

— Am visat de deputatulu celu frumosu. Adim'oiu duce la dieta să-lu vedu.

In antisiambr'a dietei.

— Terremtette, óre-care colegu mi-a însechimbatu atil'a.

In bufetu.

— Unde esti tu Zsiga?

Proprietariu, redactoru respunditoriu si editoru: Iosif Vulcanu.

Cu tiparul lui Aleșandru Kocsy in Pest'a. Piat'a Pesciloru Nr. 9.